

Osem potovanj do slovenske slovnice

Učenje slovenščine V poletnih mesecih tujci prihajajo v Ljubljano tudi na jezikovne tečaje

»Eno kavo, prosim,« so besede samozavestno zdrsele iz ust tujca, ki je pravkar prišel iz učilnice, v kateri se udeležuje začetnega tečaja slovenščine. Za njim je stopala gruča kolegov, ki so se v slovenščini sproščeno dogovarjali, kje bodo imeli kosilo. V kotu je sedel nemški zgodovinar in prebiral slovenski časopis. V ozadju pa slovenska domača glasba.

JANJA FERENC

Medtem ko večina tujcev spoznava državo in kulturo prek znamenitosti, se nekateri odločijo, da bodo določeno kulturo spoznali prek njenega osnovnega sredstva – jezika. Slovenija pri tem ni izjema, kar potrjuje **Seminar slovenskega jezika, literature in kulture ter Poletna šola slovenščine**. Oba dogodka vsako leto julija združita množico udeležencev z vseh koncev sveta, ki si želijo pridobiti čim več znanja o slovenskem jeziku in kulturi ter spoznati in občutiti slovensko aktualno življenje in dogajanje. Seminar je namenjen predvsem študentom in univerzitetnim profesorjem slovenščine, slavistom, prevajalcem ter kulturnim delavcem iz slovenskega zamejstva. Poletna šola pa vsem, od začetnikov do nadaljevalcev, ki se želijo naučiti slovenščine.

Iz Rusije z ljubeznijo!

»Slovenija zame predstavlja pravo Evropo,« je svoje videnje slovenske kulture opisala udeleženka seminarja, Rusinja **Marija Gromova**, ki meni, da je naša država edina, ki ji odpira okno do evropske kulture. Do tega okna jo je popeljala ljubezen, saj je v stik s slovenščino prišla po svojem zdaj že bivšem partnerju. Slovenščino je študirala leto in pol, nato se je odločila za pol leta študijske izmenjave v Ljubljani. Vendar se njeno spoznavanje tujih jezikov, ki je za Ruse, kot pravi, dokaj trd oreh, ni začelo s slovenščino. Ko se je vpisovala na Univerzo v Moskvi, je iz-

brala študij hrvaščine. Po dveh letih je zamenjala smer, saj se ni ujela z mentorico, prav tako je imela težave s samim jezikom. Začela je študirati bolgarščino, ki jo študira že pet let. Na izmenjavi v Bolgariji je spoznala Slovenca in se vanj zaljubila. Nekoč je prebrala *Sveto pismo* na njegovi mizi in spoznala, da je slovenščina izrazito arhaičen jezik, ki za Ruse deluje celo nekoliko vaščansko, saj je v njem veliko besed, ki so ostale samo v stari ruščini in v slovenščini priključijo nazaj poetičnost in zvenijo kot ruska ljudska poezija. Nad Slovenijo je Marija navdušena, vseč sta ji njena čistost in športna aktivnost ljudi, ki ju doma ni vajena.

Študij, raziskovanje, jezik

Ljubezen je vodilo za učenje tudi pri Nemcu **Thomasu Hansmannu**, ki je poročen s Slovenko. Zaradi lažje komunikacije z njenimi sorodniki in prijatelji se je odločil za poletno šolo slovenščine, ki mu dela največ preglavic s sklanjanjem besed. Opazil je, da sta si germanska in slovenska kultura dokaj podobni, najbolj se najmeta v prirejanju gasilskih vesel. Temu je pritrčila tudi Avstrijka **Christine Seltenreich**, ki ne vidi večjih razlik med alpskima deželama. Tudi njena volja do učenja slovenskega jezika je povezana z družino. Njene korenine namreč segajo v Slovenijo, od koder prihaja njena mati, ki se je po drugi svetovni vojni preselila v Avstrijo. Poletna šola ji bo omogočila komuniciranje s tukajšnjimi sorodniki, ki ne znajo drugega jezika.

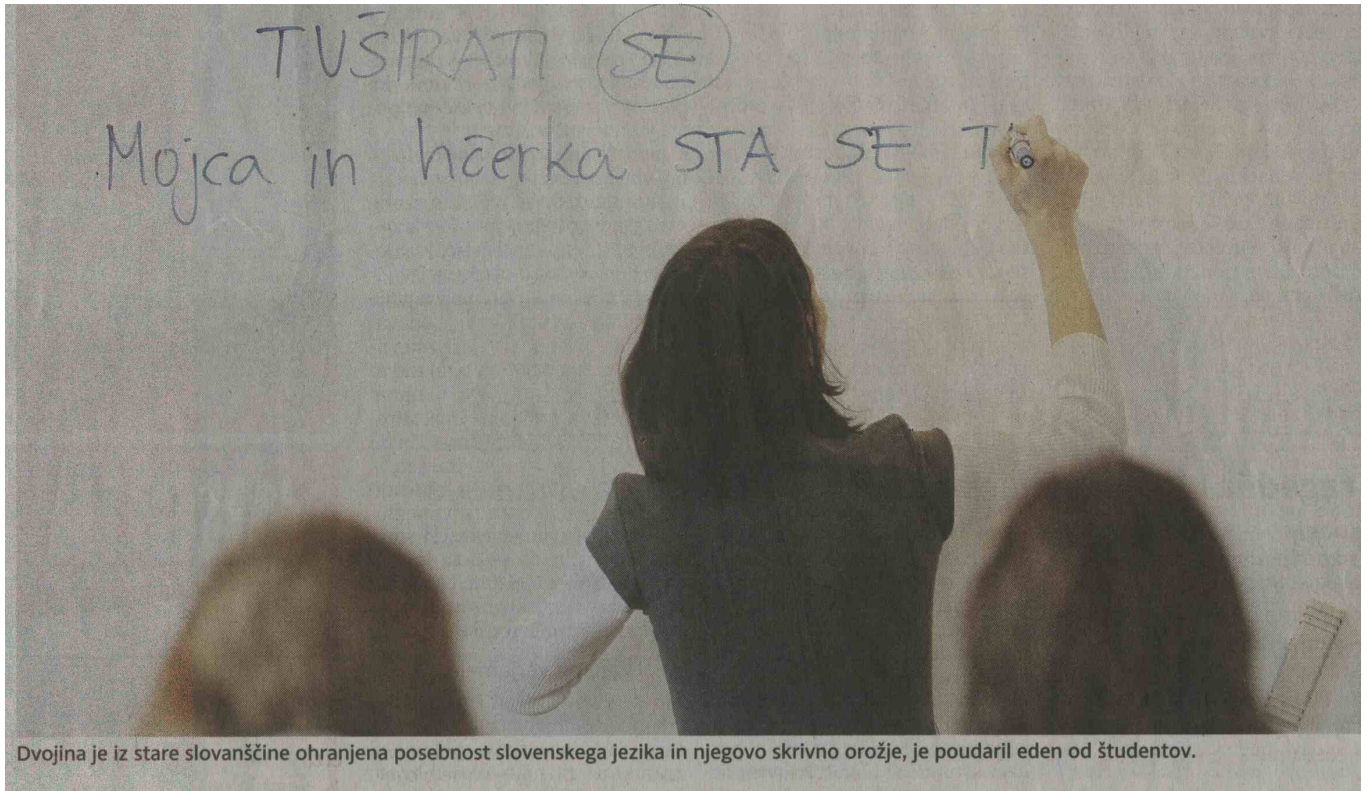
Zaradi študija in raziskovanja sta se odločila naučiti slovensko še dva Nemca. Za zgodovinarja **Rolfa Wörsdörferja**, ki se ukvarja z zgodovino Slovenije, narodnostnim vprašanjem v Trstu in Istri ter zgodovino slovenskih izseljencev v Nemčiji, je znanje slovenščine nujno zaradi raziskovanja. Za študij zgodovine teh pokrajin se je odločil med jugoslovansko vojno, prej je študiral zgodovino Italije. To ga je napolnilo v Trst, od koder se je odpravil v Ljubljano in začel raziskovati. Trst je bil očitno ključen tudi v zgodbi **Simona Wolka**, ki je tam študiral italijanski jezik

in kulturo. Wolk vidi predvsem povezave Slovenije z Nemčijo, saj ljudje tukaj upoštevajo stroga pravila, kar se pokaže pri vsakdanjem prečkanju ceste, ko avtomobili ustavijo pešcem, medtem ko v Italiji tega ni mogoče videti. Obema udeležencema seminarja povzročata največ težav besedni red, ki je precej drugačen kot v nemščini.

Eksotična dvojina

Naš jezik odmeva tudi čez lužo. Študentka slavistike na Univerzi v Chicagu **Kaitlyn Tucker** piše doktorsko disertacijo na temo kulturne zgodovine v nekdanji Jugoslaviji. Učila se je že srbsko in hrvaško, kar ji pomaga pri učenju slovenščine in hkrati otežuje razumevanje pomenov, saj so ti v teh podobnih jezikih vseeno različni. **Veronica Muskheili** iz Seattla v sklopu študija raziskuje svetovne pravljice, predvsem slovanske, ruske. Zanimiv izziv zanjo je bila primerjava ruske pravljice s slovensko, saj gre za dober kontrast. Rusija je velika in ravna, medtem ko je Slovenija majhna in hribovita. Pri pravljicah je namreč geografija zelo pomembna. Ruščina ji tako pomaga pri razumevanju in branju, ne pa tudi pri govorjenju.

Tajvanski študent **Xue Yu-Tong** je poudaril posebnost slovenskega jezika. To je dvojina, ki se je ohranila iz stare slovanščine in je naše skrivno jezikovno orožje. Govorjenje o dvojnih stvareh je za vsakega tujca nekaj izredno zanimivega, eksotičnega. Xue se je prav zaradi te posebnosti navdušil nad slovenščino. Med študijem germanistike in germanske kulture se je naučil nemščine, opravil je tudi tečaj ruščine. Za obisk naše male države se je odločil, ker mu je bila povsem neznana. »Slovenija je križišče različnih kultur, od germanske do romanske. Tukajšnjih ljudi tako ne označujejo stereotipi, kot na primer sosedov Italijanov,« je ob spoznavanju slovenske kulture ugotavljal Xue. Prvi vtis sogovornikov je bil, da so Slovenci prijazni in gostoljubni, zaradi geografske lege znajo tudi več jezikov. V tukajšnjem življenjskem slogu ne manjka sproščenosti in topline.

Christine Seltenreich

Xue Yu-Tong

Veronica Muskheli

Kaitlyn Tucker

Thomas Hansmann

Simon Wolk

Rolf Wörsdörfer

Marija Gromova